

en ekspertgruppe. Fra *vestlig* side henviste man i øvrigt til, at nationalproduktet for u-landene i gennemsnit var steget med 4,7 pct. pr. år siden begyndelsen af indeværende udviklingstiår, medens det fra *u-landenes* side blev påpeget, at stigningen pr. indbygger kun havde været 1,7 pct. Disse lande omtalte ligeledes, hvordan deres bytteforhold fortsat var blevet forringet, og hvordan gældsbyrden fra de tidligere optagne udenlandske lån stadig blev mere tyngende. Fra *begge* sider erkendte man, at en snarlig løsning på befolkningsproblemet trængte sig på, ligesom der var enighed om den nære sammenhæng mellem udviklingsproblematikken og spørgsmålet om en forøgelse af den internationale likviditet. Delegerede fra *begge* landegrupper understregede betydningen af en grundig planlægning af det næste udviklingstiår, hvor man efter *vestlig* opfattelse burde koncentrere sig om få, men realistiske og konkret udformede mål. Der blev givet støtte til det arbejde, der udføres af komiteen for udviklingsplanlægning og u-landene hæftede sig ved, at det for det kommende udviklingstiår burde være indkomsten pr. indbygger, som skulle være udgangspunktet, og at en international udviklingsstrategi var uomgængelig nødvendig.

Medens *Sovjetunionen* holdt et yderst propagandistisk indlæg med angreb på alle former for kolonialisme anbefalede *Polen*, at u-landene lagde vægt på intern udvikling og ikke på hjælp udefra. Det hævdedes, at privat kapital ikke tager tilstrækkeligt hensyn til det pågældende u-lands almene behov. Følgende tre ting blev nævnt som forudsætninger for u-landenes udvikling: landbrugsreformer, planlægning og international handel.

II. Resolutionerne.

1. På grundlag af et oprindeligt nederlandsk udkast introducerede Pakistan på Nederlandenes og en lang række u-landes vegne et resolutionsudkast, i hvis endelige udformning generalforsamlingen i de fem operative paragraffer:

1) anmoder generalsekretæren om at fremskynde forberedelserne af undersøgelsen i henhold til resolution 2218A (XXI) og at forelægge resultatet af den for generalforsamlingens 23. samling via ECOSOCs 45. samling,

2) anmoder endvidere generalsekretæren om at inkludere passende samordningsforslag for internationale organisationer og regeringer i det foreløbige udkast til en international udviklingsstrategi, som han forbereder i henhold til resolution 2218B (XXI) til fremlæggelse på 23. generalforsamling,

3) indtrængende opfordrer regeringer til at overveje skridt til fremme af nationale og internationale bestræbelser med henblik på en international politik for u-landenes økonomiske og sociale udvikling i næste udviklingstiår,

4) understreger ønskeligheden af, at nationale og internationale offentlige informationsmedier tilvejebringer bred forståelse for næste udviklingsårts målsætning, samt endelig

5) beslutter at ville overveje på sin 23. samling en passende fremgangsmåde for proklamering af 1970'erne som næste udviklingstiår og at vedtage et handlingsprogram for dette tiår inden for rammerne af en international udviklingsstrategi.

Fra *nederlandsk* side udtrykte man på et ret tidligt tidspunkt i debatten beklagelse over udformningen af første operative paragraf, men anså den dog for formuleret tilstrækkelig bredt til også at kunne omfatte et foreløbigt udkast til en udviklingspagts karakter og indhold. Efter afstemning indføjedes på britisk foranledning resolutionens anden præambulære paragraf vedrørende finansiering af økonomisk udvikling som modvægt mod den efterfølgende præambulære paragraf om suverænitæt over naturressourcer. 39 lande stemte for (de vestlige, heriblandt Danmark, Norge, Sverige samt visse u-lande), 16 stemte imod (overvejende østlande) og 31 afstod (bl. a. Finland).

Den tredje præambulære paragraf kom ligeledes til afstemning og vedtoges med 78 stemmer for, 0 imod og 11 som afstod (bl. a. Storbritannien, USA, Belgien, Japan og Argentina).

Malta bad om delafstemning om ottende præambulære paragraf, som det betragtede som for forpligtende („særlige målsætninger“) og derfor urealistisk. Paragraffen vedtoges med 81 stemmer for, 1 imod (Malta) og 6 som afstod (Storbritannien, Canada, Belgien, Australien, New Zealand og Den sydafrikanske Republik).

Resolutionen som helhed vedtoges med